

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudce Faisala Husseiniho a soudkyně Michaely Bejčkové ve věci žalobkyně: **obec Modlany**, Modlany 34, zast. advokátem Mgr. et Mgr. Michalem Bouškou, Teplého 2786, Pardubice, proti žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**, Velká Hradební 3118/48, Ústí nad Labem, za účasti osob zúčastněných na řízení: **I) CTP Invest, spol. s r. o.**, CTPark Humpolec 1571, Humpolec, **II) Severočeská vodárenská společnost a. s.**, Přítkovská 1689/14, Teplice, **III) CETIN a. s.**, Českomoravská 2510/19, Praha 9 – Vysočany, **IV) PRVNÍ ŽATECKÁ a. s.**, Bžany 92, zast. advokátkou JUDr. Erikou Neumannovou, Marie Cibulkové 356/34, Praha 4 – Nusle, **V) “VODA Z TETČIC z. s.”**, Hybešova 178, Tetčice, **VI) obec Rtyně nad Bílinou**, Rtyně nad Bílinou 34, **VII) PERIFERNÍ VIDĚNÍ, zapsaný spolek**, Suché 45, Modlany, **VIII) PH-Real a. s.**, Krupská 17/29, Teplice, zast. advokátem Mgr. Erikem Kolanem, LL.M., Eur., Husova 240/5, Praha 1 – Staré Město, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 9. 2022 čj. KUUK/134202/2022, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 6. 2. 2023, čj. 141 A 39/2022-196,

t a k t o :

- I. V řízení **se pokračuje**.
- II. Kasační stížnost **se odmítá**.
- III. Žádný z účastníků ani osob zúčastněných na řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- IV. Žalobkyni **se vrací** zaplacený soudní poplatek za řízení o kasační stížnosti ve výši 5000 Kč, který jí bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám advokáta Mgr. et Mgr. Michala Boušky.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Obec Modlany (stěžovatelka) podala ke krajskému soudu žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 9. 2022, čj. KUUK/134202/2022. Tímto rozhodnutím žalovaný zčásti zrušil, zčásti změnil a zčásti ponechal beze změn rozhodnutí stavebního úřadu Magistrátu města Teplice o umístění stavby *PH Park Teplice* ze dne 15. 6. 2021, čj. MgMT/065594/2021. Rozsudkem ze dne 6. 2. 2023, čj. 141 A 39/2022-196, krajský soud žalobu zamítl. Proti tomuto rozsudku krajského soudu stěžovatelka podala kasační stížnost.

[2] Paralelně s řízením o žalobě nynější stěžovatelky (tj. sp. zn. 141 A 39/2022) však u krajského soudu probíhalo také řízení o žalobě, kterou proti stejnému rozhodnutí žalovaného podal spolek PERIFERNÍ VIDĚNÍ (zde jedna z osob zúčastněných na řízení). Na rozdíl od nynější věci ale rozsudkem ze dne 15. 2. 2023, čj. 16 A 39/2022-174, krajský soud žalobě spolku vyhověl a zrušil jak výše citované rozhodnutí žalovaného, tak také předcházející rozhodnutí stavebního úřadu. Krajský soud tento postup vysvětlil v bodu 60 rozsudku 16 A 39/2022 tak, že v daném řízení posuzoval širší okruh žalobních námitek než v řízení 141 A 39/2022 a právě jedné z těchto námitek vyhověl. Proti rozsudku ve věci 16 A 39/2022 pak podali kasační stížnost žalovaný a také společnost PH-Real (rovněž zde jedna z osob zúčastněných na řízení). O těchto kasačních stížnostech rozhodoval NSS v řízení pod sp. zn. 8 As 58/2023.

[3] V usnesení ze dne 26. 7. 2023, čj. 10 As 39/2023-103, kterým řízení přerušil, NSS vysvětlil, že pro nynější řízení o kasační stížnosti znamenal rozsudek krajského soudu ve věci 16 A 39/2022 ve spojení s běžícím řízením o kasačních stížnostech proti tomuto rozsudku následující:

[4] Rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 9. 2022, čj. KUUK/134202/2022, které stěžovatelka napadla u správních soudů a které mělo zasahovat do jejích veřejných subjektivních práv, bylo ke dni rozhodování o přerušení řízení zrušeno, tedy neexistovalo. V případě žaloby proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 s. ř. s. je však existence takového rozhodnutí nezbytnou podmínkou řízení (jejíž splnění zkoumá NSS kdykoli během řízení z úřední povinnosti). Pokud je napadené rozhodnutí např. zrušeno, případně nahrazeno jiným rozhodnutím či změněno v jiném řízení, jde o neodstranitelný nedostatek podmínek řízení. Soud by pak měl *standardně* kasační stížnost odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. (srov. rozsudek NSS ze dne 30. 6. 2014, čj. 4 As 16/2014-65). Přitom NSS opakovaně vysvětlil v případech „odklizení“ napadeného rozhodnutí činností samotného správního orgánu: „NSS by případným věcným přezkumem kasační stížnosti nerozhodoval o konkrétních veřejných subjektivních právech, neboť napadené rozhodnutí, které veřejná subjektivní práva stěžovatele mohlo zasáhnout, již neexistuje. I pokud by NSS vyhověl kasační stížnosti a zrušil rozsudek krajského soudu, krajský soud by nemohl řízení dále vést pro neexistenci předmětu řízení a musel by žalobu odmítnout bez věcného projednání. NSS by nemohl případně uplatnit ani svou pravomoc podle § 110 odst. 2 s. ř. s. a zrušit napadené rozhodnutí sám, neboť nelze zrušit již zrušené, a tedy neexistující rozhodnutí. Soudní přezkum věci samé by tedy nemohl vést k účinné ochraně veřejných subjektivních práv stěžovatele.“ (usnesení ze dne 12. 9. 2018, čj. 9 As 218/2018-72, bod 9, či ze dne 22. 7. 2019, čj. 8 As 201/2018-58, bod 6).

[5] Jak NSS rovněž konstatoval ve svém usnesení 10 As 39/2023-103, proti rozsudku ve věci 16 A 39/2022, kterým krajský soud zrušil rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 9. 2022, čj. KUUK/134202/2022, byly nicméně podány dvě kasační stížnosti, o nichž NSS tou dobou dosud nerozhodl. Přitom pokud by NSS v řízení 8 As 58/2023 rozsudek 16 A 39/2022 zrušil a věc krajskému soudu vrátil k dalšímu řízení, napadené rozhodnutí žalovaného by „obživlo“ a z pohledu nynějšího řízení by znovu byla naplněna klíčová podmínka řízení. Proto NSS v červenci roku 2023 kasační stížnost „ještě“ neodmítl. Naopak považoval za nutné vyčkat, jaká bude situace po rozhodnutí NSS v řízení 8 As 58/2023 (srov. obdobně rozsudek ze dne 8. 9. 2016, čj. 3 As 253/2015-199).

pokračování

[6] Podle § 48 odst. 3 písm. d) může předseda senátu usnesením řízení přerušit, pokud zjistí, že probíhá jiné řízení, jehož výsledek může mít vliv na rozhodování soudu o věci samé nebo takové řízení sám vyvolá. Řízení o kasační stížnosti tak s ohledem na výše uvedené NSS usnesením 10 As 39/2023-103 přerušil na základě § 48 odst. 3 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s., a to do doby rozhodnutí NSS v řízení pod sp. zn. 8 As 58/2023.

[7] Následně desátý senát zjistil, že osmý senát NSS o související věci rozhodl rozsudkem ze dne 26. 9. 2024, čj. 8 As 58/2023-145, a to tak, že žalobu zamítl. To pro nynější věc znamenalo dvojí:

[8] Jednak odpadl důvod pro přerušení řízení. NSS proto výrokem I tohoto usnesení rozhodl tak, že se v řízení pokračuje, a to dle § 48 odst. 6 s. ř. s., dle kterého *po odpadnutí překážky předseda senátu i bez návrhu usnesením vysloví, že se v řízení pokračuje.*

[9] Jednak se vyjasnilo, zda a jak je možné o kasační stížnosti rozhodnout (srov. bod [4]). Jelikož napadené rozhodnutí žalovaného v důsledku rozsudku 8 As 58/2023-145 „neobživlo“, bylo třeba kasační stížnost odmítnout pro neodstranitelný nedostatek podmínek řízení (neexistence napadeného správního rozhodnutí) podle § 46 odst. 1 písm. a) za použití § 120 s. ř. s. (výrok II).

[10] Výrok o náhradě nákladů řízení (výrok III) se v případě účastníků řízení opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., z nichž vyplývá, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta. V případě osob zúčastněných na řízení NSS rozhodl podle § 60 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., z nichž vyplývá, že osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil; z důvodů zvláštního zřetele hodných může jí soud na návrh přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. NSS přitom žádné z osob zúčastněných na řízení žádnou povinnost neuložil a zároveň neshledal zmíněný důvod hodný zvláštního zřetele.

[11] Podle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, byl-li návrh na zahájení řízení (zde kasační stížnost) před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek. Proto Nejvyšší správní soud výrokem IV rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku za kasační stížnost.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. října 2024

Ondřej Mrákota
předseda senátu

